hu, najmä o ustanovení bodu 4 čl. 2 všeobecných poisťovacích podmienok, podľa ktorých poisťovna znáša útraty sporu, vedeného z jej popudu alebo na jej poukaz, vyvodené z nespornej okolnosti, že žalobník v iných právnych veciach proti žalovanej vedených, predkladal útratové účty poisťovni, ktorá mu tieto platila, nie je mylné ani v rozpore so spismi, a preto dovolacia žiadosť, pokiaľ napáda tento záver odvolacieho súdu, je neopodstatnená. Okolnosť, či bol žalobníkovi pri prevzatí zastupovania sdelený obsah všeobecných poisťovacích podmienok, nie je rozhodujúca pre posúdenie otázky, či žalobník obsah podmienok poznal.

Podľa skutkového stavu odvolacím súdom zisteného bol tedy žalobník určený za zástupcu žalovanej poisťovne v smysle všeobecných poisťovacích podmienok, ktoré boly žalobníkovi známe a tedy aj pre neho záväzné. Nemá preto žalobník nárok proti žalovanej na útraty sporu, a to ani na útraty podľa bodu 5. čl. 2. všeobecných pisťovacích podmienok, lebo útraty vzniklé z konania žalobníka na základe plnomocenstva, ktoré dala poisťovna žalobnej podpísať pre žalobníka, je povinná poisťovna platiť podľa čl. 2. bodu 4. všeobecných poisťovacích podmienok, ako to bolo v rozhodnutí Sb. n. s. č. 12.200 vypovedané a odôvodnené.

Čís. 14692.

Ani zamestnavateľ, ani zamestnanec nemôžu byť prinútení — tedy ani rozsudkom zaviazaní — na to, aby v služebnom pomere proti svojej vôli pokračovali, ale v prípade, že smluvný služebný pomer jeden z nich bezprávne zruší, môže byť zaviazaný nahradiť druhému smluvníkovi škodu z toho vzniklú.

(Rozh. z 12. XI. 1935, Rv IV 531/35.)

Z dôvodov rozhodnutia Najvyššieho súdu:

Podľa žaloby domáha sa žalobník, aby »výpoveď, daná žalovanou stranou, vyhlásená bola za neplatnú« a aby žalovaná strana bola zaviazaná: »trpeť žalobníka aj na ďalej vo službe«. Žaloba tohoto znenia nebola ani v ďalšom pokračování modifikovaná.

Ani zamestnavateľ ani zamestnanec nemôžu byť prinútení — a ani rozsudkom zaviazaní — na to, aby v služebnom pomere proti svojej vôli pokračovali, ale v prípade, že smluvný služebný pomer jeden z nich bezprávne zruší, môže byť zaviazaný nahradiť druhému smluvníkovi škodu z toho vzniklú.

Podľa tejto zásady by rozsudok, vynesený podľa tejto žalobnej žiadosti, nebol vykonateľný, lebo neobsahuje žiadosť, že — v prípade, že by zamestnavateľ v smluvnom služebnom pomere zotrvať nechcel — aké nároky vznáša proti nemu žalobník.

Žaloba v citovanom znení je žalobou určovacou podľa § 130 Osp., ktorá však vo forme hore uvedenej nie je prípustná, keď sa strana môže domáhať plnenia.

Žaloba je tedy pochybená a už z toho dôvodu mala byť zamietnutá.